

Αριθμός 3354/2013

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Οκτωβρίου 2012, με την εξής σύνθεση: Κων. Μενουδάκος, Πρόεδρος, Ευδ. Γαλανού, Χρ. Ράμμος, Μ. Βηλαράς, Ι. Μαντζουράνης, Αικ. Σακελλαροπούλου, Δ. Αλεξανδρής, Γ. Ποταμιάς, Ι. Γράβαρης, Ευθ. Αντωνόπουλος, Γ. Τσιμέκας, Σπ. Μαρκάτης, Αντ. Ντέμσις, Σπ. Χρυσικοπούλου, Β. Καλαντζή, Μ. Σταματελάτου, Α. Καλογεροπούλου, Ε. Κουσιουρή, Ο. Ζύγουρα, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Φιλοπούλου, Θ. Αραβάνης, Κ. Πισπιρίγκος, Α. Χλαμπέα, Δ. Μακρής, Τ. Κόμβου, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Σύμβουλοι, Σ. Βιτάλη, Ι. Δημητρακόπουλος, Στ. Λαμπροπούλου, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Β. Ραφτοπούλου και Α. Χλαμπέα καθώς και η Πάρεδρος Στ. Λαμπροπούλου μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 2 Ιανουαρίου 2012 αίτηση:

της Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.), η οποία παρέστη με τη δικηγόρο Μαρία Τσίπρα (Α.Μ. 21969), που την διόρισε στο ακροατήριο ο Πρόεδρός της,

κατά των Υπουργών : 1) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και 2) Οικονομικών, οι οποίοι παρέστησαν με τους : α) Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους και β) Εμμανουέλα Πανοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Η πιο πάνω αίτηση εισάγεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της από 11 Ιανουαρίου 2012 πράξης του Προέδρου του

Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω της σπουδαιότητάς της, σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ. 2 εδαφ. α, 20 και 21 του Π.Δ. 18/1989.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα Ένωση επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. ΔΙΔΑΔ/Φ.26.14/756/οικ.21872/4.11.2011 Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών (ΦΕΚ Β 2619/8.11.2011).

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Δ. Μακρή.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξουσία της αιτούσης Ενώσεως, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τις αντιπροσώπους των Υπουργών, οι οποίες ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή λόγω κωλύματος κατά την έννοια του άρθρου 26 του ν. 3719/2008 (φ. 214) του Συμβούλου Χρήστου Ράμμου, τακτικού μέλους της συνθέσεως που εκδίκασε την κρινόμενη υπόθεση, έλαβε μέρος στην διάσκεψη αντ' αυτού ως τακτικό μέλος η Σύμβουλος Βαρβάρα Ραφτοπούλου, αναπληρωματικό μέχρι τώρα μέλος της συνθέσεως (βλ. Πρακτικό Διασκέψεως της Ολομελείας 16/2013 - ΣτΕ 2260-2262, 35-39, 94-95/2013 Ολομέλεια).

2. Επειδή για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1225272, 3206358/2012 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

3. Επειδή με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η ακύρωση της ΔΙΔΑΔ/Φ. 2614/756/οικ. 21872/4.11.2011 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών (φ. Β' 2619/8.11.2011) με θέμα «Καθορισμός του

./.

περιεχομένου των διαπιστωτικών πράξεων: α) κατάργησης των οργανικών θέσεων που κενώνονται λόγω της αυτοδίκαιης απόλυσης και της θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμού και β) αυτοδίκαιης απόλυσης και θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που πληρούν τις προϋποθέσεις και του τρόπου διαπίστωσης των εξαιρέσεων από την αυτοδίκαιη απόλυση και την προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα», η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση της παραγράφου 10 του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 (φ. 226/27.10.2011).

4. Επειδή η κρινόμενη αίτηση εισάγεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου λόγω της σπουδαιότητάς της κατόπιν της από 11.1.2012 πράξεως του Προέδρου του σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 εδάφιο α' του π.δ. 18/1989 (φ. 8).

5. Επειδή η αιτούσα «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων» (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.) αποτελεί, κατά το άρθρο 1 του καταστατικού της, τριτοβάθμια συνδικαλιστική ένωση των δευτεροβαθμίων συνδικαλιστικών δημοσιοϋπαλληλικών οργανώσεων Ελλάδος, της οποίας μέλη, κατά το άρθρο 4 του ίδιου καταστατικού, είναι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, στις οποίες δικαίωμα εγγραφής έχουν και εργαζόμενοι με μόνιμη σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου στο Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, και σκοπός της είναι, μεταξύ άλλων, κατά το άρθρο 2 περ. β' του καταστατικού, η προστασία των οικονομικών, εργασιακών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών και γενικότερων συμφερόντων των εργαζομένων στο Δημόσιο. Εν όψει των προαναφερθέντων σκοπών του, το εν λόγω νομικό πρόσωπο με έννομο συμφέρον ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης κανονιστικής πράξεως κατά το σκέλος που αφορά την αυτοδίκαιη απόλυση και προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 33 παράγραφος 1 εδάφιο γ' και παράγραφος 2 του ν. 4024/2011. Και τούτο διότι με την εφαρμογή του γενικού αυτού μέτρου θίγονται τα συμφέροντα των μελών των ανηκουσών στο αιτούν νομικό πρόσωπο συνδικαλιστικών οργανώσεων, τα οποία υπάγονται στις ρυθμίσεις αυτές (βλ. ΣτΕ 668/2012 Ολομέλεια).

6. Επειδή το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 4 ότι «1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. 2. ... » και στο άρθρο 103 ότι «1. ... 2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση που δεν είναι νομοθετημένη. Εξαιρέσεις μπορεί να προβλέπονται από ειδικό νόμο, για να καλυφθούν απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες με προσωπικό που προσλαμβάνεται για ορισμένη χρονική περίοδο με σχέση ιδιωτικού δικαίου... 3. ... 4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους του νόμου και, εκτός από τις περιπτώσεις που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική απόφαση, δεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς γνωμοδότηση ούτε να υποβιβαστούν ή να παυθούν χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου, που αποτελείται τουλάχιστον κατά τα δύο τρίτα από μόνιμους δημοσίου υπαλλήλους. Κατά των αποφάσεων των συμβουλίων αυτών επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως νόμος ορίζει. 5. ... 6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και επί των υπαλλήλων της Βουλής ... ως και επί των υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου». Όπως έχει ήδη κριθεί (βλ. ΣτΕ 2934/1993 7μ., 1722/1983 Ολομέλεια) δεν κωλύεται ο κοινός νομοθέτης να καταργεί οργανικές θέσεις ή να τροποποιεί τις αρμοδιότητές τους, καθώς επίσης να επεκτείνει ή να συμπύσσει την βαθμολογική κλίμακα, εφ' όσον με τις ρυθμίσεις αυτές δεν παραβιάζεται ο κανόνας της οργανώσεως και στελεχώσεως της Διοικήσεως με μόνιμους υπαλλήλους. Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 103 παράγραφος 4 του Συντάγματος, σε περίπτωση καταργήσεως της

κατεχόμενης από τον υπάλληλο θέσεως είτε μεμονωμένως είτε με την κατάργηση ολόκληρης της δημοσίας υπηρεσίας στην οποία ανήκει η θέση, μπορεί ο υπάλληλος να απολυθεί ή να τοποθετηθεί σε άλλη υπηρεσία (βλ. ΣτΕ 466/1984, 1003/1977 Ολομέλεια). Επί απολύσεως δημοσίου υπαλλήλου συνεπεία καταργήσεως όλων των ομοιοβάθμων θέσεων μιας υπηρεσίας δεν απαιτείται προηγούμενη απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου. Εξ άλλου ο κοινός νομοθέτης, κατά την επιλογή του τρόπου ρυθμίσεως των θεμάτων που σχετίζονται με την κατάργηση οργανικών θέσεων, πρέπει να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας, δηλαδή να διασφαλίζει την ίση μεταχείριση των υπαλλήλων και να θεσπίζει κανόνες με αντικειμενικά κριτήρια (βλ. ΣτΕ 3226, 2597/2011, 2747/2010, 4237/2005 - πρβλ. ΣτΕ 2307, 2841/1988). Δημοσιονομικοί λόγοι μπορεί να αποτελέσουν κριτήριο των επιλογών του νομοθέτη για τον ανακαθορισμό των λειτουργιών του Κράτους και την διοικητική αναδιοργάνωσή του, ωστόσο οι σχετικές ρυθμίσεις πρέπει αφενός να εισάγονται με τήρηση των συνταγματικών αρχών, σύμφωνα με τις οποίες επιβάλλεται να διασφαλίζονται η ορθολογική, αποτελεσματική και διαρκής λειτουργία της Διοικήσεως και η παροχή των υπηρεσιών που επιβάλλεται να εξασφαλίζονται για τους διοικουμένους στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους δικαίου, και αφετέρου να εναρμονίζονται με τις αναφερθείσες συνταγματικές εγγυήσεις που αφορούν το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων. Περαιτέρω, δεδομένου ότι ο διορισμός δημοσίου υπαλλήλου προϋποθέτει κατά τις προεκτεθείσες διατάξεις την προηγούμενη νομοθέτηση οργανικής θέσεως, συνεπώς δε και την ορθολογική οργάνωση των λειτουργιών και των εν γένει υπηρεσιών του Κράτους, δεν είναι συνταγματικά επιτρεπτό, προκειμένου να εξυπηρετηθεί ο θεμιτός σκοπός της αναδιοργανώσεως των δημόσιων υπηρεσιών και της ορθολογικής διαχειρίσεως της αντίστοιχης δημόσιας δαπάνης να καθορίζονται όροι υποχρεωτικής απομακρύνσεως υπαλλήλων από την υπηρεσία με βάση κριτήρια μη συνδεδεμένα με τις λειτουργικές και

οργανωτικές ανάγκες της Διοικήσεως αλλά και με τα προσόντα, τις ικανότητες και την εν γένει υπηρεσιακή τους απόδοση και η κατάργηση των οργανικών θέσεων, τις οποίες κατείχαν οι απομακρυνόμενοι, να επέρχεται ως αυτόθροη συνέπεια της απομακρύνσεως. Επίσης από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος προκύπτει ότι, εκτός από την περίπτωση απολύσεως λόγω πειθαρχικού παραπτώματος, η απομάκρυνση δημοσίου υπαλλήλου από την υπηρεσία χωρίς τις εγγυήσεις του εν λόγω άρθρου, δηλαδή χωρίς προηγούμενη κρίση υπηρεσιακού συμβουλίου, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, είναι επιτρεπτή μόνον στις δύο περιοριστικώς προβλεπόμενες περιπτώσεις, δηλαδή την παύση συνεπεία δικαστικής αποφάσεως και την αποχώρηση λόγω συμπλήρωσεως του κατ' αρχήν ελευθέρως τασσόμενου από τον νόμο, γενικώς ή κατά κατηγορίες υπαλλήλων, ορίου ηλικίας. Δεν αποκλείεται από τις συνταγματικές αυτές διατάξεις εκτός από την πρόβλεψη ορισμένου ορίου ηλικίας να θεσπισθεί από τον νόμο ως πρόσθετη προϋπόθεση η συμπλήρωση ορισμένου χρόνου πραγματικής υπηρεσίας, εφ' όσον το μεν για την περίπτωση αυτή προβλεπόμενο τυχόν ειδικότερο όριο ηλικίας δεν απέχει κατά πολύ του γενικώς ισχύοντος για την αυτήν κατηγορία υπαλλήλων ως αυτοτελούς λόγου απολύσεως, ο δε χρόνος αυτός υπηρεσίας καθορίζεται αρκούντως μακρύς ώστε να επιτρέπει την με κανονικές συνθήκες απρόσκοπτη υπηρεσιακή εξέλιξη του υπαλλήλου και την απόληψη από αυτόν πλήρους συντάξεως ένεκα της υπηρεσίας αυτής, αποφευγομένης της καθ' οιονδήποτε τρόπον πρόωρης αποχωρήσεως αυτού (ΣΤΕ 2144-2150/1984 Ολομέλεια, 1877-1878/1980 Ολομέλεια, 1979/1976 Ολομέλεια). Με την έννοια αυτή, δεν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή η πρόβλεψη στον νόμο της υποχρεωτικής και χωρίς προηγούμενη ουσιαστική κρίση του υπαλλήλου από υπηρεσιακό συμβούλιο, κατά τα προεκτεθέντα, αποχωρήσεως αυτού με μόνη την συμπλήρωση ορισμένου χρόνου πραγματικής υπηρεσίας, έστω και αρκούντως μακρού, όπως είναι η τριακονταπενταετής υπηρεσία, ει μη

μόνον εφ' όσον συνδέεται και προς ορισμένο όριο ηλικίας από την συμπλήρωση, του οποίου είναι δυνατή η αποχώρηση αυτή με την συνδρομή και της εν λόγω περαιτέρω προϋποθέσεως (ΣΤΕ 2144-2150/1984 Ολομέλεια).

7. Επειδή ο ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο – βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» στο άρθρο 33, το οποίο περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο τρίτο με τίτλο: «Κατάργηση κενών οργανικών θέσεων στο δημόσιο τομέα, προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα και εργασιακή εφεδρεία», ορίζει τα εξής: «Κατάργηση κενών οργανικών θέσεων και προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα - 1. α. Οι κενές, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, οργανικές θέσεις πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καταργούνται με την επιφύλαξη των διατάξεων των επόμενων εδαφίων της παρούσας παραγράφου. Εξαιρούνται οι κενές οργανικές θέσεις: α) για τις οποίες έχει εκδοθεί κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου έγκριση πρόσληψης προσωπικού σύμφωνα με το άρθρο 2 της ΠΥΣ 33/2006 (Α' 280), β) για την πλήρωση των οποίων έχει εκδοθεί πράξη προκήρυξης μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, γ) του νοσηλευτικού προσωπικού και του παραϊατρικού προσωπικού των δημοσίων νοσηλευτικών ιδρυμάτων, δ) του κλάδου των ιατρών του Ε.Σ.Υ., των φορέων κοινωνικής πρόνοιας και του Ε.Κ.Α.Β., ε) του εκπαιδευτικού προσωπικού της ανώτατης βαθμίδας εκπαίδευσης, στ) του διπλωματικού κλάδου και των εξομοιούμενων με αυτόν βαθμολογικά και μισθολογικά κλάδων του Υπουργείου Εξωτερικών, καθώς και της Ε.Υ.Π. και του καλλιτεχνικού προσωπικού της Ορχήστρας Λυρικής Σκηνής, της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών και της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. ... Με κοινή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του κατά περίπτωση αρμόδιου

Υπουργού που εκδίδεται εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου προσδιορίζονται κατ' αριθμό, κλάδο και κατηγορία οι οργανικές θέσεις που καταργούνται κατά τα ανωτέρω. β. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (Υ.Κ.), που κυρώθηκε με το ν. 3528/2007 (Α' 26), όπως το εδάφιο αυτό προστέθηκε με την παρ. 19 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010 (Α' 115), το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 159 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Κ.Κ.Δ.Κ.Υ.) που κυρώθηκε με το ν. 3584/2007 (Α' 143), όπως το εδάφιο αυτό προστέθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 4018/ 2011 (Α' 215) και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2812/2000 (Α' 64), όπως το εδάφιο αυτό προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 3900/2010 (Α' 213), καταργούνται. Υπάλληλοι που παρέμειναν στην υπηρεσία δυνάμει των διατάξεων που καταργούνται με το προηγούμενο εδάφιο, και υπηρετούν, απολύονται αυτοδικαίως από την υπηρεσία σύμφωνα με τα οριζόμενα στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του Υ.Κ. και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 159 του Κ.Κ.Δ.Κ.Υ., καθώς και στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, με την παρέλευση ενός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. γ. Πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, υπάλληλοι των Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου απολύονται αυτοδικαίως από την υπηρεσία τους με τη συμπλήρωση κατ' ελάχιστον τριακονταπενταετούς πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας και τουλάχιστον του πενήτηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους, εφόσον η συμπλήρωση της ως άνω υπηρεσίας και του ως άνω ορίου ηλικίας χωρήσουν μέχρι την 31.12.2013. 2. Οι οργανικές θέσεις των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. πρώτου και

δεύτερου βαθμού και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι απολύονται αυτοδικαίως σύμφωνα με τις διατάξεις των υποπαραγράφων 1β και 1γ, καταργούνται αυτοδικαίως με την παρέλευση ενός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Οι υπάλληλοι που υπηρετούν στις θέσεις που καταργούνται κατά τα οριζόμενα στην υποπαραγράφο 1γ τίθενται σε διαθεσιμότητα λόγω επικείμενης συνταξιοδότησης (προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα) από την κατάργηση της θέσης και μέχρι τη συμπλήρωση της τριακοπενταετούς πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας και του πεντηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους όπως προβλέπεται στην υποπαραγράφο 1γ. 3. Κατά τη διάρκεια της προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας λόγω επικείμενης συνταξιοδότησης παύει η άσκηση των καθηκόντων του υπαλλήλου, κυρίων ή παρεπομένων. 4. Στον υπάλληλο που τίθεται σε κατάσταση προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας, καταβάλλεται αποκλειστικά το 60% του βασικού μισθού που ελάμβανε κατά το χρόνο εισόδου σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα, χωρίς την καταβολή οποιωνδήποτε άλλων πρόσθετων αμοιβών, αποδοχών και επιδομάτων. ... 5. Ο χρόνος της διαθεσιμότητας λογίζεται συντάξιμος και προσμετράται στη λοιπή συντάξιμη υπηρεσία του υπαλλήλου σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη για μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη. 6. ... 7. Δεν υπάγονται στις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της υποπαραγράφου 1β και 1γ, καθώς και των παραγράφων 2 έως και 6 του παρόντος άρθρου: α) οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης, καθώς και οι ερευνητές και οι ειδικοί λειτουργικοί επιστήμονες που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 1514/1985, β) το ιατρικό, νοσηλευτικό και επιστημονικό – παραϊατρικό προσωπικό του Ε.Σ.Υ., των δημοσίων νοσηλευτικών ιδρυμάτων, των φορέων κοινωνικής πρόνοιας, του Ε.Κ.Α.Β., καθώς και των ασφαλιστικών ταμείων, γ) οι υπάλληλοι του διπλωματικού κλάδου και των εξομοιούμενων με αυτόν μισθολογικά και βαθμολογικά κλάδων του Υπουργείου

Εξωτερικών, οι υπάλληλοι του ίδιου Υπουργείου που υπηρετούν στην αλλοδαπή κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και το καλλιτεχνικό προσωπικό της Ορχήστρας Λυρικής Σκηνής, της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών και της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, δ) οι θρησκευτικοί λειτουργοί των νομικών προσώπων της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, των εξομοιούμενων προς αυτά κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 63 του ν. 3801/2009 (Α' 163), καθώς και των λοιπών εκκλησιών, δογμάτων και κατά το άρθρο 13 του Συντάγματος γνωστών θρησκειών, ε) φύλακες φυλακών και σωφρονιστικοί υπάλληλοι, στ) το ένστολο προσωπικό του πυροσβεστικού σώματος και το προσωπικό της Ε.Υ.Π., ζ) όσοι, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, κατέχουν θέση προϊσταμένου ή αναπληρωτή οργανικής μονάδας επιπέδου Γενικής Διεύθυνσης, η) ... θ) ... ι) ... ια) ... 8. Για την αυτοδίκαιη απόλυση του υπαλλήλου και για τη θέση του σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, εκδίδεται διαπιστωτική πράξη από τον Γενικό Γραμματέα του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργείου ή του κατά περίπτωση οργάνου διοίκησης του φορέα, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 9. Με την αυτοδίκαιη απόλυση του υπαλλήλου ή τη θέση του σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, καταργείται η θέση του κλάδου και της κατηγορίας στον οποίο ανήκε ο υπάλληλος που απολύθηκε ή τέθηκε σε διαθεσιμότητα και απομειώνεται αντίστοιχα ο προβλεπόμενος αριθμός οργανικών θέσεων στους οικείους οργανισμούς. Για την κατάργηση των ως άνω θέσεων εκδίδεται διαπιστωτική πράξη ανά φορέα, από τον Γενικό Γραμματέα του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργείου ή το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο διοίκησης του οικείου φορέα, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως

./.

ρυθμίζονται τα στοιχεία των διαπιστωτικών πράξεων που προβλέπεται να εκδίδονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο τρόπος διαπίστωσης των εξαιρέσεων της παραγράφου 7 και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου». Το άρθρο 35 του ίδιου νόμου υπό τον τίτλο «Αναδιοργάνωση Δημοσίων Υπηρεσιών - Ανακατανομή οργανικών θέσεων» ορίζει τα εξής: «1. Σε κάθε Υπουργείο συστήνεται δια του παρόντος Επιτροπή Αναδιοργάνωσης Δημοσίων Υπηρεσιών ... Έργο της Επιτροπής είναι ο έλεγχος της υφισταμένης οργανωτικής διάρθρωσης του οικείου Υπουργείου και των εποπτευομένων από αυτό νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ο εντοπισμός υπηρεσιακών μονάδων που έχουν προδήλως περιορισμένο αντικείμενο αρμοδιοτήτων ή στις οποίες υπηρετεί προσωπικό που πλεονάζει ή ελλείπει σε σχέση με τις ασκούμενες από την υπηρεσιακή μονάδα αρμοδιότητες και η ανακατανομή των οργανικών θέσεων στις υπηρεσιακές μονάδες του Υπουργείου ή του Ν.Π.Δ.Δ. ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες. 2. Η ανακατανομή των οργανικών θέσεων διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού ύστερα από εισήγηση της οικείας Επιτροπής Αναδιοργάνωσης μέχρι την 31.12.2011, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την απόφαση ανακατανομής προσδιορίζονται κατά κλάδο και κατά κατηγορία οι τυχόν πλεονάζουσες οργανικές θέσεις προσωπικού. 3. Οι θέσεις που πλεονάζουν μεταφέρονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών και των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών, στα Υπουργεία ή και Ν.Π.Δ.Δ. στα οποία ελλείπουν αναγκαίες οργανικές θέσεις, σύμφωνα με την εισήγηση της Επιτροπής Αναδιοργάνωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και εάν δεν ελλείπουν, καταργούνται. 4. ... 5. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, κατά τη διάρκεια εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής επιτρέπεται η

μετάθεση ή μετάταξη υπαλλήλου, περιλαμβανομένων των μετατάξεων των άρθρων 69, 70 και 72 του Υπαλληλικού Κώδικα, και χωρίς να υπάρχει κενή οργανική θέση στην υπηρεσία, στον κλάδο ή τον φορέα που μετατάσσεται ή μετατίθεται, με ταυτόχρονη μεταφορά της θέσης που κατέχει ο υπάλληλος». Τέλος στο άρθρο 43 παράγραφος 1 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του».

8. Επειδή οι διατάξεις του ν. 4024/2011, που προπαρατέθηκαν, προβλέπουν εν πρώτοις ότι καταργούνται οι ειδικές διατάξεις που παρείχαν την δυνατότητα παραμονής στην υπηρεσία υπαλλήλων που πληρούσαν τις προϋποθέσεις αυτοδίκαιης αποχωρήσεως λόγω συνταξιοδοτήσεως, με συνέπεια την αυτοδίκαιη απόλυσή τους με την παρέλευση του οριζόμενου χρονικού διαστήματος ενός μηνός από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και την περαιτέρω κατάργηση των οργανικών θέσεών τους. Επίσης οι ίδιες διατάξεις προβλέπουν αυτοδίκαιη απόλυση πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου οι οποίοι κατά το χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος του νόμου έως την 31η.12.2013 συμπληρώνουν τις οριζόμενες στις διατάξεις αυτές ειδικές προϋποθέσεις ορίου ηλικίας και τριακονταπενταετίας, χωρίς να θίγονται περαιτέρω οι υφιστάμενες πάγιες και γενικές σχετικές διατάξεις (βλ. άρθρο 155 του κώδικα κατάστασης δημοσίων πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων ν.π.δ.δ., που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007, φ. 26 - άρθρο 159 του κώδικα κατάστασης δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3584/2007, φ. 143), η απόλυση δε αυτή επέρχεται με την έναρξη ισχύος του νόμου για τους υπαλλήλους που έχουν ήδη κατά τον χρόνο αυτό τις οριζόμενες ειδικές χρονικές προϋποθέσεις και για τους λοιπούς μετά την θέση τους σε καθεστώς προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας. Οι ειδικές

αυτές ρυθμίσεις του ν. 4024/2011 μεταβάλλουν για περιορισμένο χρονικό διάστημα τις προϋποθέσεις απολύσεως υπαλλήλων οι οποίοι έχουν συμπληρώσει τριακονταπενταετή δημόσια υπηρεσία προβλέποντας την συμπλήρωση μειωμένου ορίου ηλικίας (του πενηκοστού πέμπτου [55ου] έτους) έναντι του παγίως και γενικώς ισχύοντος ορίου ηλικίας (του εξηκοστού [60ού] έτους). Με την απομάκρυνση από την υπηρεσία των υπαλλήλων που επιλέγονται με τα κριτήρια αυτά, καταργούνται οι οργανικές θέσεις του συγκεκριμένου κλάδου ή της κατηγορίας που κατείχαν οι εν λόγω υπάλληλοι και τελικά απομειώνεται αντιστοίχως ο προβλεπόμενος στους οικείους οργανισμούς αριθμός οργανικών θέσεων. Ως σκοπός των διατάξεων αυτών, που διασφαλίζουν ότι οι υπάλληλοι που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους αποχωρούν από την υπηρεσία έχοντας αποκτήσει δικαίωμα πλήρους συντάξεως, αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου αυτού «ο περιορισμός του κράτους και η μείωση της δημόσιας δαπάνης», ειδικότερα δε «ο εξορθολογισμός και ο περιορισμός του υπέρμετρα διογκωμένου δημόσιου τομέα, ο οποίος με δεδομένη την οξεία δημοσιονομική κρίση, επιβαρύνει υπέρμετρα τις δημόσιες δαπάνες κατά τρόπο που δεν είναι δυνατόν πλέον να εξυπηρετηθεί. Ταυτόχρονα όμως λαμβάνεται μέριμνα ώστε ο αναγκαίος περιορισμός του ανθρώπινου δυναμικού να μην δημιουργήσει λειτουργικές αδυναμίες ούτε να οδηγήσει σε βίαιη ανατροπή των οικονομικών δεδομένων, βάσει των οποίων οι υπάλληλοι που τίθενται σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα είχαν δομήσει και σχεδιάσει τις βιοτικές τους σχέσεις» (βλ. σελ. 7 και 20 της αιτιολογικής εκθέσεως του ν. 4024/2011), εν όψει των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει η Χώρα για την εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015, που ψηφίστηκε με τον ν. 3985/2011 (φ. 151) και εξειδικεύθηκε με τις διατάξεις των ν. 3986/2011 (φ. 152) και ν. 4002/2011 (φ. 180), (βλ. σελ. 1 της ίδιας αιτιολογικής εκθέσεως). Οι προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 33 (παράγραφοι 8 και 9) του ν. 4024/2011 προβλέπουν την

έκδοση διαπιστωτικών πράξεων, μεταξύ άλλων, για την αυτοδίκαιη απόλυση των υπαλλήλων και για την θέση τους σε καθεστώς προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας και για την περαιτέρω κατάργηση των σχετικών θέσεων τους.

9. Επειδή η προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση, που εκδόθηκε, κατά τα προαναφερθέντα, κατ' επίκληση των διατάξεων της παραγράφου 10 του άρθρου 33 του ν. 4024/2011, περιλαμβάνει ρυθμίσεις για το περιεχόμενο των διαπιστωτικών πράξεων και την διαδικασία σχετικά με την αυτοδίκαιη κατάργηση οργανικών θέσεων υπαλλήλων που απολύονται αυτοδικαίως ή τίθενται σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα (άρθρο 1), την αυτοδίκαιη απόλυση υπαλλήλων, οι οποίοι, βάσει των καταργούμενων με το άρθρο 33 παράγραφος 1 εδάφιο β' του ν. 4024/2011 διατάξεων είχαν παραμείνει στην υπηρεσία για ορισμένο χρονικό διάστημα μετά την συμπλήρωση των προϋποθέσεων αποχωρήσεώς τους (άρθρο 2), την αυτοδίκαιη απόλυση και την θέση σε καθεστώς προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 33 παράγραφος 1 εδάφιο γ' και παράγραφος 2 του ν. 4024/2011, των υπαλλήλων, για τους οποίους συντρέχουν οι οριζόμενες στο εν λόγω εδάφιο γ' προϋποθέσεις (άρθρα 3 και 4), καθώς και για τον τρόπο διαπιστώσεως των εξαιρέσεων από την αυτοδίκαιη απόλυση και την προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα και τον τρόπο αποδείξεώς τους (άρθρο 5). Η προσβαλλόμενη απόφαση που περιλαμβάνει αυτές τις ρυθμίσεις συνάπτεται άρρηκτα με το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 33 του αναφερθέντος νόμου, δεδομένου ότι εξειδικεύει τον τρόπο εφαρμογής τους και επομένως η κρίση ως προς την νομιμότητά της προϋποθέτει τον παρεμπύπτοντα έλεγχο της συνταγματικότητας των διατάξεων αυτών του νόμου.

10. Επειδή προβάλλεται ότι με την κατάργηση, με την διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του ν. 4024/2011, των μνημονευόμενων σε αυτή διατάξεων περί δυνατότητας παρατάσεως της

παραμονής στην υπηρεσία των υπαλλήλων παραβιάζεται η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης για όσους είχαν υποβάλει βάσει των διατάξεων του ν. 3863/2010 πριν από ένα έτος αίτηση για παράταση της παραμονής τους στην υπηρεσία και είχαν βάσιμη προσδοκία ότι θα παραμείνουν σε αυτήν δυνάμει των ειδικών αυτών διατάξεων. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως απaráδεκτος, διότι το αιτούν σωματείο χωρίς έννομο συμφέρον στρέφεται κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως κατά το μέρος που αφορά την εφαρμογή της αναφερθείσας διατάξεως του ν. 4024/2011, δεδομένου ότι με την ρύθμιση που περιέχεται στην διάταξη αυτή θίγονται μόνον οι συγκεκριμένοι υπάλληλοι που είχαν παραμείνει στην υπηρεσία βάσει ευνοϊκών διατάξεων, με τις οποίες είχε θεσπιστεί εξαίρεση από τον κανόνα της αποχωρήσεως με την συμπλήρωση των οριζόμενων γενικών χρονικών προϋποθέσεων. Κατά την ειδικότερη συγκλίνουσα γνώμη του Συμβούλου Α. Ντέμσια, ο εξεταζόμενος λόγος είναι πάντως απορριπτέος προεχόντως ελλείψει εννόμου συμφέροντος προβολής του από το αιτούν σωματείο. Κατά την γνώμη των Συμβούλων Ε. Γαλανού, Μ. Βηλαρά, Ιω. Γράβαρη, Ε. Αντωνόπουλου, ο εξεταζόμενος λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος διότι η ύπαρξη ενός ευνοϊκού νομοθετικού καθεστώτος εξόδου υπαλλήλων από την υπηρεσία κατόπιν της θελήσεώς τους, δεν αποτελεί, κατά την αναφερθείσα αρχή, εμπόδιο για την μεταβολή του, σύμφωνα με τις επιταγές του δημοσίου συμφέροντος, αναλόγως και με τις εκάστοτε κρατούσες συνθήκες. Η αρχή της προστατευομένης εμπιστοσύνης δεν επιβάλλει την διατήρηση της ισχύος θεσπισθέντος καθεστώτος αποχωρήσεως από την υπηρεσία που παρέχει ειδικότερα την δυνατότητα παρατάσεως της παραμονής στην υπηρεσία των υπαλλήλων ούτε την υποχρέωση του νομοθέτη να διατηρεί αμετάβλητο το καθεστώς προκειμένου να μην ματαιωθεί η σχετική προσδοκία των υπαχθέντων υπαλλήλων στις διατάξεις του καθεστώτος αυτού. Η αντίθετη εκδοχή του περιορισμού της νομοθετικής λειτουργίας που θα στηριζόταν σε μόνο το επισφαλές κριτήριο του ευνοϊκού για

ορισμένη κατηγορία προσώπων χαρακτήρα μιας υφισταμένης ρυθμίσεως, θα κατέληγε σε παράλυση της δράσεως του νομοθέτη και ματαίωση της αποστολής του να ρυθμίζει τις έννομες σχέσεις, όχι μόνον εκείνες που θα ιδρυθούν στο μέλλον αλλά και τις ήδη συνεστημένες - εντός βεβαίως του πλαισίου της συνταγματικής τάξεως - σύμφωνα με τις επιταγές του δημοσίου συμφέροντος αναλόγως και με τις εκάστοτε κρατούσες συνθήκες (ΣτΕ 691/2013 Ολομέλεια, 2470/2008 Ολομέλεια, 96/2009 7μ., 1234/2004). Συνεπώς, σύμφωνα με την γνώμη αυτή, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα ως αβάσιμα. Κατά την ειδικότερη γνώμη του Συμβούλου Σπ. Μαρκάτη, ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος πάντως ως αβάσιμος, δεδομένου ότι η κατάργηση των εξαιρετικών διατάξεων περί της δυνατότητας παραμονής στην υπηρεσία υπαλλήλων στο πρόσωπο των οποίων συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των γενικών διατάξεων περί υποχρεωτικής απολύσεώς τους, δεν έρχεται σε αντίθεση προς την αρχή της προστατευομένης εμπιστοσύνης διότι πάντως οι εξαιρετικές αυτές διατάξεις ίσχυσαν για μικρό χρονικό διάστημα.

11. Επειδή οι μνησθείσες διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 που αποτελούν έρεισμα των αναφερθεισών διατάξεων της προσβαλλόμενης κοινής υπουργικής αποφάσεως και αφορούν την αυτοδίκαιη απόλυση υπαλλήλων αμέσως ή αφού τεθούν σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα, με συνέπεια την κατάργηση των οργανικών θέσεων τις οποίες κατείχαν οι υπάλληλοι αυτοί και την απομείωση αντίστοιχα του αριθμού των οργανικών θέσεων που προβλέπονται στους οικείους οργανισμούς, αντίκεινται στο προαναφερθέν συνταγματικό πλαίσιο που θεσπίζεται με το προπαρατεθέν άρθρο 103 καθώς και στην επίσης συνταγματικώς κατοχυρούμενη αρχή της ισότητας. Και τούτο διότι η μεταβολή αυτή στο υπηρεσιακό καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων που έχει συνέπειες στην οργάνωση και λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών, αφενός δεν βασίζεται σε προηγούμενο

./.

ανακαθορισμό των λειτουργιών του Κράτους και διοικητική αναδιοργάνωσή του κατ' εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών και με κριτήριο την αποτελεσματικότητα των δημόσιων υπηρεσιών, η δε κατάργηση των νομοθετημένων οργανικών θέσεων δεν επέρχεται ως συνέπεια της αναδιαρθρώσεως, και αφετέρου δεν ανάγεται σε πάγια αλλαγή του γενικού καθεστώτος που διέπει τους όρους λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως με απόλυση λόγω ορίου ηλικίας και τριακονταπενταετίας. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, ο επιδιωκόμενος, κατά τα αναφερόμενα στην αιτιολογική έκθεση του νόμου, περιορισμός του Κράτους και η μείωση της δημόσιας δαπάνης διενεργείται μέσω της προπεριγραφείσας διαδικασίας αυτοδίκαιης απολύσεως υπαλλήλων αμέσως ή αφού προηγηθεί προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα, που έχει περιορισμένο χρονικά πεδίο εφαρμογής, καταλήγει δε στην αντίστοιχη κατά περίπτωση κατάργηση οργανικών θέσεων και την επακόλουθη τροποποίηση των οικείων οργανισμών των υπηρεσιών, χωρίς να βασίζεται σε προηγούμενο ανακαθορισμό των λειτουργιών του Κράτους και μεταρρύθμιση των οργανωτικών αναγκών της Διοικήσεως με ορθολογικό τρόπο, εν όψει και των υφισταμένων εν γένει πόρων και μέσων, με τήρηση του προεκτεθέντος συνταγματικού πλαισίου, η δε σκοπούμενη οργάνωση των επιμέρους υπηρεσιών είναι παρεπόμενο αποτέλεσμα διαδικασίας απομακρύνσεως μόνιμων υπαλλήλων με κριτήρια (ηλικία υπαλλήλου και χρόνος υπηρεσίας) τυχαία και συμπτωματικά μη συνδεδόμενα με τον επιδιωκόμενο σκοπό και θεσπιζόμενα κατ' απόκλιση των γενικώς και παγίως ισχυουσών διατάξεων. Κατά συγκλίνουσα προς την πλειοψηφία γνώμη των Συμβούλων Δ. Αλεξανδρή, Ιω. Γράβαρη και Θ. Αραβάνη, οι διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 περί αυτοδίκαιης απολύσεως και προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας υπαλλήλων έρχονται σε αντίθεση εκτός των αναφερθεισών διατάξεων του Συντάγματος και προς την αρχή της αξιοκρατίας. Κατά συγκλίνουσα προς την πλειοψηφία γνώμη των Συμβούλων Ε. Γαλανού, Σπ. Μαρκάτη, Α. Καλογεροπούλου, Β.

Αναγνωστοπούλου-Σαρρή οι διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 περί αυτοδίκαιης απολύσεως και προσυνταξιοδοτικής διαθεσιμότητας υπαλλήλων έρχονται σε αντίθεση μόνον προς τις διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος που κατοχυρώνουν την μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Επίσης κατά συγκλίνουσα προς την πλειοψηφία γνώμη του Συμβούλου Γ. Ποταμιά, οι εν λόγω διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 έρχονται σε αντίθεση προς τις διατάξεις των άρθρων 4 παράγραφος 4 και 103 παράγραφοι 2 και 4 του Συντάγματος. Τέλος κατά συγκλίνουσα προς την πλειοψηφία γνώμη της Συμβούλου Όλγας Ζύγουρα, οι διατάξεις αυτές του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 έρχονται σε αντίθεση προς τις διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος που κατοχυρώνουν την μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και δεδομένου ότι δυνάμει αυτών δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις απολύονται χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου 103. Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι Ε. Αντωνόπουλος, Γ. Τσιμέκας, Αντ. Ντέμσιας, Σπ. Χρυσικοπούλου, Κ. Φιλοπούλου και Κ. Πισπιρίγκος και η Πάρεδρος Σ. Βιτάλη, κατά την γνώμη των οποίων οι αναφερθείσες διατάξεις των οποίων αμφισβητείται το συνταγματικό κύρος μεταβάλλει το όριο ηλικίας αποχωρήσεως των αυτοδικαίως απολυομένων υπαλλήλων, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει τριάντα πέντε έτη πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας, από το εξηκοστό (60ό), τουλάχιστον στο πεντηκοστό πέμπτο (55ο) έτος της ηλικίας τους. Το εν λόγω ηλικιακό όριο, το οποίο συντρέχει σωρευτικά με την συμπλήρωση κατ' ελάχιστον τριάντα πέντε (35) ετών πραγματικής και συντάξιμης υπηρεσίας, δηλαδή, με την συμπλήρωση τόσο χρόνου υπηρεσίας ώστε να αποκτήσουν οι υπάλληλοι αυτοί δικαίωμα πλήρους συντάξεως, έχει ως δικαιολογητική βάση την ανάγκη του περιορισμού του κράτους και της μειώσεως της δημόσιας δαπάνης (βλ. σελ. 7 αιτιολογικής εκθέσεως του ν. 4024/2011) εν όψει μάλιστα των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει η Χώρα κατά την εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου

Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015, που ψηφίστηκε με τον ν. 3985/2011 (φ. 151) και εξειδικεύθηκε με τις διατάξεις των ν. 3986/2011(φ. 152) και ν. 4002/2011 (φ. 180), (βλ. σελ. 1 της αιτιολογικής εκθέσεως). Ο νομοθέτης στο πλαίσιο της δυνατότητάς του να καθορίζει το ενδεδειγμένο κατά το Σύνταγμα όριο ηλικίας αποχωρήσεως των υπαλλήλων εν όψει των υφισταμένων εκάστοτε οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών συνθηκών έλαβε, εν προκειμένω, υπ' όψιν του ότι με την συμπλήρωση κατ' ελάχιστον τριάντα πέντε (35) ετών πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας, έχει παρασχεθεί στους υπαλλήλους αυτούς η ευχέρεια να αποδώσουν «ό, τι ηδύναντο στην υπηρεσία τους και να εξελιχθούν υπηρεσιακά» και ότι έχουν αποκτήσει δικαίωμα πλήρους συντάξεως. Ο καθορισμός, επομένως, των ειδικών αυτών προϋποθέσεων αποχωρήσεως των δημοσίων υπαλλήλων γίνεται με γενικά και αντικειμενικά κριτήρια και δεν παραβιάζει την αρχή της ισότητας, είναι δε εύλογος εν όψει των διδαγμάτων της κοινής πείρας και δεν έρχεται σε αντίθεση προς την συνταγματική κατοχύρωση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων συνταγματικές διατάξεις. Για την αποχώρηση από την υπηρεσία όσων υπαλλήλων πληρούν τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις δεν απαιτείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος η προηγούμενη σχετική κρίση υπηρεσιακού συμβουλίου (βλ. ΣτΕ 1877, 1878/1980 Ολομέλεια, 2150/1984 Ολομέλεια). Τέλος, κατά το μέρος που πλήττεται η ανέλεγκτη ακυρωτικά ουσιαστική εκτίμηση του νομοθέτη για τους λόγους του δημοσίου συμφέροντος που υπαγόρευσαν την θέσπιση ειδικών προϋποθέσεων αποχωρήσεως των υπαλλήλων, ο σχετικός λόγος είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος. Κατά την μειοψηφήσασα ειδικότερη γνώμη των Συμβούλων Μ. Βηλαρά, Ιω. Μαντζουράνη και Ε. Κουσιουρή, οι μνησθείσες διατάξεις άρθρου 33, είναι οριακά ανεκτές από το Σύνταγμα. Επομένως κατά την αναφερθείσα μειοψηφία είναι απορριπτέοι οι λόγοι περί αντιθέσεως των διατάξεων του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 προς την διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 103 του Συντάγματος και την αρχή

της ισότητας και της αξιοκρατίας.

12. Επειδή κατόπιν τούτων η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη ΔΙΔΑΔ/Φ. 2614/756/οικ. 21872/4.11.2011 κοινή υπουργική απόφαση κατά το μέρος που αυτή περιέχει ρυθμίσεις για την αυτοδίκαιη απόλυση και την προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα υπαλλήλων δυνάμει του άρθρου 33 παράγραφος 1 εδάφιο γ' και παράγραφος 2 του ν. 4024/2011, στηρίζεται στις μη εφαρμοστέες διατάξεις αυτές του νόμου λόγω αντιθέσεώς τους προς το Σύνταγμα, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα και ως εκ τούτου πρέπει η προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση να ακυρωθεί κατά το μέρος αυτό. Κατόπιν αυτών παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των υπολοίπων προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως ως προς μέρος αυτό.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση ακυρώσεως.

Ακυρώνει την ΔΙΔΑΔ/Φ. 2614/756/οικ. 21872/4.11.2011 κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών (φ. Β' 2619/8.11.2011) κατά το μέρος που αυτή περιέχει ρυθμίσεις για την αυτοδίκαιη απόλυση και την προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα υπαλλήλων δυνάμει του άρθρου 33 παράγραφος 1 εδάφιο γ' και παράγραφος 2 του ν. 4024/2011, κατά το αιτιολογικό.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

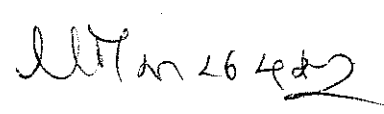
Επιβάλλει στο Δημόσιο την δικαστική δαπάνη του αιτούντος σωματείου που ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ.

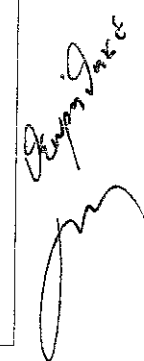
Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα την 18η Ιανουαρίου 2013.

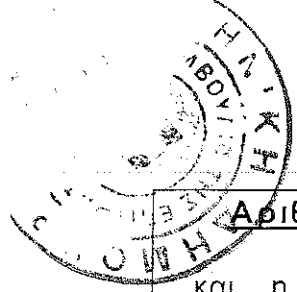
Ο Πρόεδρος

Κ. Μενουδάκος

Η Γραμματέας

Μ. Παπασαράντη

Αριθμός 3354/2013

-21-

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2013.

Ο Πρόεδρος

Σωτ. Αλ. Ρίζος

Η Γραμματέας

Μ. Παπασαράντη

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα ... 08 ΟΚΤ 2013 ...

Ο Προϊστάμενος
του Αρχείου του
Συμβουλίου της Επικρατείας

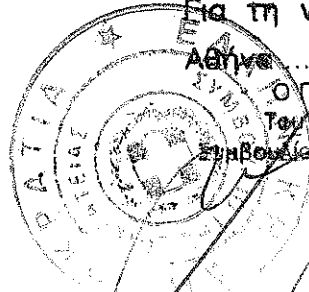

Ι. Χ. Τσαγκάλος

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα ... 08 ΟΚΤ 2013 ...

Ο Προϊστάμενος
του Αρχείου του
Συμβουλίου της Επικρατείας

Ι. Χ. Τσαγκάλος